

Nou polígon industrial a Cabanès. Les àrees destinades a indústria solen ser les més maltractades a nivell estètic. No som conscients que, a més d'aportar-nos benefici econòmic, també són la carta de presentació quan arribem a un poble.

aquella que parla de les condicions estètiques que han de complir els edificis. Els arquitectes –en una actitud que certament ens caracteritza– considerem que ens estan tallant les ales de la nostra activitat creadora, els veïns no accepten que ningú decideixi per ells el que els agrada o ha de deixar d'agradar. Ja tenen prou amb les opinions dels amics, els familiars i, fins i tot, el propi arquitecte.

Tenim, per tant, un document que influeix en tota obra que s'executa en una ciutat. Un parc, una plaça, la pavimentació d'un carrer, la definició de les seves voreres, la rehabilitació d'una església, el nou centre de salut, l'ampliació del col·legi... solen ésser obres de caràcter públic que duen a terme les administracions –ajuntament, conselleria, ministeri– i les dirigeixen tècnics funcionaris a qui se'ls pressuposa un coneixement

Edificacions rehabilitades a Sant Mateu i Tirig. L'ús de la pedra picada, blocs rectangulars i regulars de considerables proporcions, s'utilitzava sempre per a deixar-lo a la vista, a diferència de la fàbrica de maçoneria on s'usaven pedres irregulars i petites que anaven destinades a cobrir-se amb ciment, calç i pintura. Malauradament, en els habitatges convencionals, la pedra picada s'utilitzava tan sols per emmarcar portes i finestres o reforçar cantonades, a excepció dels edificis amb major presència i notorietat...